

In orbe gentes! Quot populi, nigris
 Sylvis vagantes; trita adamantinis
 Orci catenis implicati
 Colla, gemunt! Stygii quot alta
 Erroris hausti nocte, tyrannidem
 Iniquam Averni non lacrymabilis
 Queruntur, & vestrum obstinatis
 Fletibus auxilium reposcunt.
 Urgente Phœbi torridus effedo
 Vos optat Indus, vos Mogoles feri,
 Tumultuosum vos bibentes
 Senegalim, Maragnoniumque
 Qui carne Patrum terribiles Cafri
 Pascuntur atrâ, qui Monomotapæ
 Colunt arenas æstuosâ,
 Quosque parit Monomuga tellus.
 Quantas dolosus Tartarus inscias
 Gentes sagittat non fatiabili
 Arcu triumphator, rapitque
 Exuvias pretiosiores!
 Quantæ sub imam præcipitant Stygem
 Nubes virorum, densior aëre
 Non grando, non plures opacis
 Illicibus cecidère glandes.
 Inhospitales currite, currite,
 Ponti per undas Syrtibus horridi
 Formidolosus; per professas
 Impavidi properate mortes.
 Non purpurarum fidere clarior
 Usus, parentum non teneant preces,
 Nec blandientis vox amici,
 Divitiæ aut operosiores;
 Non vos potentum terrificent minæ
 Regum superbæ, nulla ferocium
 Vis Barbarorum, nulla frangant
 Vincula, mortiferumve ferrum.
 Dulce & decorum est, pro populis mori
 Quos morte cælo restituit Deus,
 Et sempiternis pro trophæis
 Exiguam profuisse vitam.